

ইব'লা ভাইৰাচ ৰোগৰ বিষয়ে জানো আহাুঁ

‘ড° বিৰাজ কুমাৰ শৰ্মা,

সহকাৰী অধ্যাপক, শল্য চিকিৎসা আৰু ৰঞ্জন ৰশ্মি বিভাগ

‘ডাঃ অঞ্জনজ্যোতি নাথ,

সহকাৰী অধ্যাপক, অনুজীৱ বিজ্ঞান বিভাগ

লক্ষ্মীমপুৰ পশ্চ চিকিৎসা বিজ্ঞান মহাবিদ্যালয়, অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, উত্তৰ লখিমপুৰ-৭৮৭০৫১

আজিৰ পৰা কেইবছৰমান আগেয়ে
সমগ্ৰ বিশ্বতে আতঙ্কৰ সৃষ্টি কৰিছিল এটি
বিশেষ নামে, সেইয়া আছিল “ইব'লা
ভাইৰাচ” ৰোগ, যাৰ ভয়ত আসিত হৈ
পৰিছিল সমগ্ৰ বিশ্ব। যাৰ বাবে ঐতিহাসিক
স্বয়ং আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাইও সমগ্ৰ
বিশ্বজুৰি জৰুৰী অৱস্থাৰ কথা ঘোষণা
কৰিবলৈ বাধ্য হৈছিল। আমাৰ দেশৰ
কেন্দ্ৰীয় স্বাস্থ্য মন্ত্ৰালয়েও এইক্ষেত্ৰত উদ্বিগ্ন
হৈ পৰিছিল আৰু সেই সময়ত পশ্চিম
আফ্ৰিকাৰ দেশসমূহত আতঙ্কৰ সৃষ্টি কৰা
ইব'লা ভাইৰাচৰ সংক্ৰমণৰ পৰা আমাৰ
দেশক ৰক্ষা কৰিবলৈ সন্তোষপৰ প্ৰায় সকলো
ব্যৱস্থা হাতত ল'বলৈ বাধ্য হৈছিল।

ইব'লা ভাইৰাচ ৰোগ বা ইব'লা
ভাইৰাচ জ্বৰ হ'ল এক ভয়ংকৰ ৰক্তক্ষৰণ

হোৱা ৰোগ, যি ৰোগ মূলতঃ মানুহ আৰু
বান্দৰৰ দেহত হোৱা দেখা যায়। এই
ৰোগটো প্ৰথমবাৰৰ বাবে ধৰা পৰিছিল
১৯৭৬ চনত আফ্ৰিকা মহাদেশৰ ছুড়ান আৰু
কংগো দেশত আৰু তাৰ পিছত ছাহাৰা
মৰুভূমিৰ উপকণ্ঠৰ অঞ্চলতো ৰোগটোৰ
প্ৰাদুৰ্ভাৱ দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল আৰু
পিছলৈ উত্ত অঞ্চলৰে এখন নৈ ইব'লাৰ
নামেৰে এই ৰোগটোৰ নামকৰণ কৰা
হয়। ১৯৭৬ চনৰ প্ৰথম আৱিষ্কাৰৰ পৰা
২০১৩ চনলৈ, প্ৰতি বছৰে মাত্ৰ এহেজাৰৰো
কম সংখ্যক লোকৰ দেহতহে এই ৰোগটো
দেখা পোৱা গৈছিল যদিও ২০১৪ চনত
আফ্ৰিকা মহাদেশৰ গিনি, ছিয়েৰা লিয়’ন,
লাইবেৰিয়া আৰু নাইজেৰিয়াত এই
ৰোগটোৱে সংহাৰী ৰূপ লৈছিল।

ইব'লা ভাইরাছ রোগ সাধাৰণতে ইব'লা শ্ৰেণীৰ ভাইৰাছৰ দ্বাৰা সংক্ৰমিত হ'লে হয়। এই রোগ ঘাইকৈ স্বাস্থ্য কৰ্মীসকলৰ মাজত আৰু ৰোগাক্রান্ত লোকৰ সংস্পৰ্শলৈ অহা ব্যক্তিৰ মাজত সংক্ৰমিত হোৱা দেখা যায়। ৰোগৰ লক্ষণ আক্রান্ত হোৱাৰ দুইৰ পৰা তিনিদিনৰ ভিতৰত ফুটি উঠে আৰু লক্ষণসমূহৰ ভিতৰত অতিপাত জ্বৰ, ডিঙিৰ বিষ, মাংসপেশীৰ বিষ, মূৰৰ বিষৰ লগতে বমি বমি ভাৱ হোৱা, তেজযুক্ত বমি হোৱাৰ লগতে যকৃৎ আৰু বৃক্কৰ কাৰ্যক্ষমতা হ্ৰাস হোৱা আদিয়েই প্ৰধান। ইয়াৰ লগতে দেহৰ অন্তৰ্ভাগত তথা আন অংশসমূহত প্ৰচুৰ ৰক্তক্ষৰণ হোৱা দেখা যায়। এই ৰোগত আক্রান্ত হ'লে দেহৰ বিভিন্ন তন্ত্ৰ যেনে পাচনতন্ত্ৰ, ৰেচনতন্ত্ৰ, ৰক্তপৰিবহনতন্ত্ৰ আদিৰ কাৰ্যক্ষমতা লোপ পোৱাৰ লগতে মৃত্যুৰ হাৰ ৫০ ৰ পৰা ৯০ শতাংশ হয়। এই ৰোগৰ এইডছৰ সৈতে সামঞ্জস্য থকা বুলি এইবাবেই কোৱা হয় যে এই ভাইৰাছৰ দ্বাৰা সংক্ৰমিত হ'লে আক্রান্ত লোকজনৰ দেহৰ ৰোগ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা এইডছ ৰোগত হোৱাৰ দৰেই বিকল হৈ পৰে।

সুস্থ মানুহৰ দেহলৈ এই ভাইৰাছৰ প্ৰৱেশ ঘটে ঘাইকৈ আক্রান্ত ৰোগীৰ তেজ বা দেহৰ আন জুলীয়া পদাৰ্থৰ সংস্পৰ্শৰ দ্বাৰা।

বহল অৰ্থত এনেবোৰ ৰোগীৰ মাজত মানুহৰ উপৰিও বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ বান্দৰ তথা বাদুলী আদিও থাকে। বাদুলীবোৰে নিজে আক্রান্ত নোহোৱাকৈ বাহক হিচাবে এই ৰোগৰ ভাইৰাছবোৰ এষ্টাইৰ পৰা আনঠাইলৈ বিয়পাত সহায় কৰে। কিন্তু যদিহে এবাৰ এই ৰোগৰ ভাইৰাছ মানুহৰ দেহলৈ সংক্ৰমিত হয়, তেন্তে ই এজনৰ পৰা আন এজনৰ দেহলৈ সেঁচৰে আৰু সংক্ৰমণত সহায়ক হৈ পৰে। আক্রান্ত পুৰুষৰ ক্ষেত্ৰত বীৰ্যত এই ভাইৰাছ নিৰ্গমন হয় আৰু বীৰ্যৰ দ্বাৰা প্ৰায় দুমাহ মানলৈ এই ৰোগ বিয়পোৱাত সহায় কৰে। এই ৰোগৰ প্ৰকৃত চিনাত্তকৰণ কৰিবলৈ হ'লে একে লক্ষণযুক্ত আন ৰোগসমূহ যেনে মেলেৰিয়া, কলেৰা আৰু আন ভাইৰাছজনিত ৰক্তক্ষৰণযুক্ত ৰোগসমূহৰ পৰা পৃথক কৰাত প্ৰাধান্য দিয়াতো উচিত, কাৰণ এনেবোৰ ৰোগৰ লক্ষণও কম-বেছি পৰিমাণে ইব'লা ভাইৰাছ ৰোগৰ সৈতে একেই। এই ৰোগত আক্রান্ত ৰোগীৰ ক্ষেত্ৰত ৰক্ত পৰিবহনতন্ত্ৰ আক্রান্ত হোৱা আৰু লগতে তেজৰ অণুচক্রিকাসমূহ আক্রান্ত হোৱা বাবে তেজ গোট নমৰাটো অন্যতম প্ৰধান লক্ষণ। এনে ৰোগীৰ ৪০ ৰ পৰা ৫০ শতাংশৰ ক্ষেত্ৰতেই বেজীৰদ্বাৰা সৃষ্টি বিন্ধা সমূহৰ পৰা তথা দেহৰ বিভিন্ন অংশ যেনে নাক, মুখগহুৰ, যোনিদ্বাৰ আদিৰ শ্ৰেণী আৱৰণী সমূহৰ পৰা অহৰহ ৰক্তক্ষৰণ হোৱা

দেখিবলৈ পোরা যায়। এনে বক্তুক্রবণৰ লক্ষণসমূহ দেখাৰ ৫ বৰ পৰা ৭ দিনৰ ভিতৰত আন লক্ষণসমূহ যেনে ছালৰ তলত বক্তুক্রবণ, চকু বঙা পৰা, তেজ মিহলি বমি, আক্রান্ত ৰোগীয়ে কাঁহিলে তেজ নিৰ্গত হোৱা, পায়খানাত শাঁও পৰা ইত্যাদিও দৃষ্টিগোচৰ হ'বলৈ ধৰে। পাচনতন্ত্রতো প্রচুৰ বক্তুক্রবণ দেখিবলৈ পোরা যায়। আক্রান্ত ৰোগীৰ আৰোগ্যৰ সন্তোষ খুবেই ক্ষীণ হয় আৰু দেহৰ বিভিন্ন তন্ত্র তথা অংগ-প্রত্যুৎসব বিকল হোৱাৰ হেতুকে ৰোগৰ লক্ষণ দেখা দিয়াৰ ৭ বৰ পৰা ১৬ দিনৰ ভিতৰত মৃত্যু অৱধাবিত হৈ পৰে।

আজিৰ তাৰিখলৈ ইব'লা ৰোগৰ ভাইৰাছ কেনেদৰে বিয়পে সেই কথা স্পষ্ট হোৱা নাই যদিও এই কথা বিশ্বাস কৰা হৈছে যে আক্রান্ত ৰোগীৰ লগত সংস্পর্শৰ দ্বাৰা তথা আক্রান্ত ৰোগীৰ দেহৰ তেজ-পুঁজ তথা আন জুলীয়া পদাৰ্থৰ সংস্পর্শৰ দ্বাৰা এই ৰোগ সুস্থ মানুহৰ দেহলৈ সংক্ৰমিত হয়। মানুহৰ ক্ষেত্ৰত এজনৰ দেহৰ পৰা আন এজনৰ দেহলৈ প্রত্যক্ষ সংস্পর্শৰ দ্বাৰা বা চিকিৎসালয়ত দুষিত বীজাণুযুক্ত সামগ্ৰীৰ প্রত্যক্ষ সংস্পর্শৰ দ্বাৰা এই ৰোগ বিয়পে। আক্রান্ত ৰোগীৰ বীৰ্যও এই ৰোগৰ অন্যতম বাহক আৰু বীৰ্যত প্ৰায় ৫০ দিনলৈ এই ৰোগৰ ভাইৰাছ সক্ৰিয় হৈ থাকে। চকুৰ

দ্বাৰা তথা আক্রান্ত ৰোগীৰ লগত যৌন সংগমত ব্ৰতী হোৱা, চুমা খোৱা আদিৰ পৰাও এই ৰোগ বিয়পে। কিন্তু যিহেতু এই ৰোগৰ ভাইৰাছ বতাহত সংক্ৰমিত নহয় বা বতাহৰ দ্বাৰা নিবিয়পে, সেয়েহে অদ্যপি এইৰোগে সমগ্ৰ বিশ্বজুৰি এক মহামাৰীৰ কৰ্প লোৱাগৈ নাই। অন্যহাতে আক্রান্ত ব্যক্তিৰ ক্ষেত্ৰত ততাতৈয়াকৈ ৰোগৰ লক্ষণ দৃষ্টিগোচৰ হোৱাৰ হেতুকে এই ৰোগত আক্রান্ত ব্যক্তিক চিনাক্ত কৰি এই ৰোগ তথা ৰোগৰ ভাইৰাছ আন সুস্থ ব্যক্তিৰ দেহলৈ হ'ব পৰা সংক্ৰমণ প্রতিৰোধ কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা হাতত ল'ব পাৰি। চিকিৎসা কৰ্মসূকলৰ ক্ষেত্ৰত উন্নত মানৰ প্রতিৰোধক তথা সুৰক্ষা ব্যৱস্থা, যেনে পৰিশোধিত ৰবৰৰ হাতমোজা, মুখা, এপ্রান আদি গ্ৰহণ নকৰিলে অতি সহজে এই ৰোগ সেইসকলৰ দেহলৈ বিয়পিব পাৰে। আফ্ৰিকা মহাদেশত এইৰোগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ ঘটাৰ এইটোও এটা অন্যতম কাৰণ, কিয়নো তেনেবোৰ ঠাইত চিকিৎসা কৰ্মসূকলে বিশ্বমানৰ সতৰ্কতা গ্ৰহণ নকৰাৰ হেতুকে তথা পৰিশোধিত বেজী, চিৰিঞ্জি আদি ব্যবহাৰ নকৰাৰ বাবে আক্রান্ত ৰোগীৰ দেহৰ পৰা সুস্থ মানুহৰ দেহলৈ এনে ৰোগ বেছিকৈ সংক্ৰমিত হোৱাৰ তথ্য আহিছে। যদিও বতাহত এই ৰোগ নিবিয়পে,

তথাপিও কিন্তু এই প্রমাণ পোরা গৈছে যে পৰীক্ষাগারত সৃষ্টি ০.৮ ৰ পৰা ১.২ মাইক্রোমিটাৰৰ অনুকণা সমূহে এই ৰোগৰ ভাইৰাছ কঢ়িয়াব পাৰে আৰু যাৰ বাবে এই ভাইৰাছ জৈৱিক অন্তৰ ব্যবহৃত হ'ব পাৰে বুলি বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই উদ্বিঘ্নতা প্ৰকাশ কৰিছে। অন্যহাতে আফ্ৰিকা মহাদেশৰ বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ বাদুলীয়ে খোৱা বিভিন্ন ফলসমূহ সম্পূৰ্ণ জীন নোয়োৱাৰ হেতুকে মলত্যাগ কৰাৰ পিছত সেইবোৰকে আকৌ বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ বান্দৰ, গৱিলা, চিম্পাজীসমূহে খাদ্য হিচাবে গ্ৰহণ কৰাৰ ফলস্বৰূপে উক্ত ইব'লা ভাইৰাছ বাদুলীৰ দেহৰ পৰা সিহঁতৰ দেহলৈ সংক্ৰমিত হয়, কিয়নো বাদুলীসমূহ এই ভাইৰাছৰ অন্যতম বাহক, কিন্তু সিহঁত নিজে আক্ৰান্ত নহয়। বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ উদ্বিদ, কীট-পতংগ, চৰাই আদিৰ এই ৰোগৰ ভাইৰাছৰ অন্যতম বাহক বুলি তথ্য আহিছে। ইব'লা ভাইৰাছ মানুহৰ উপৰিও কুকুৰ, গাহৰি আদিৰ দেহলৈও সংক্ৰমিত হ'ব পাৰে যদিও কুকুৰৰ ক্ষেত্ৰত ৰোগৰ লক্ষণ প্ৰকাশিত নহয় যদিও গাহৰিৰ ক্ষেত্ৰত লক্ষণসমূহ প্ৰকট হয়।

এই ৰোগ প্ৰতিৰোধৰ অন্যতম উপায় হৈছে বান্দৰ তথা গাহৰিৰ দেহৰ পৰা মানুহৰ দেহলৈ এই ৰোগৰ সংক্ৰমণ প্ৰতিৰোধ কৰা। এইক্ষেত্ৰত আক্ৰান্ত ৰোগীৰ

চিনাক্তকৰণ আৰু মৃতদেহবোৰ বিভজনসন্মত উপায়েৰে সৎকাৰ কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা উচিত। খাদ্যৰ বাবে যোগাব কৰা গাহৰিৰ মাংস ৰাঙ্কোতে ভালদৰে সিজোৱা উচিত আৰু হাত ভালদৰে ধুই পৰিক্ষাৰ কৰা উচিত যাতে ভাইৰাছবোৰক ধৰ্স কৰিব পাৰি। তদুপৰি, সূৰ্য্যৰ প্ৰত্যক্ষ পোহৰেও এই ভাইৰাছ কিছু পৰিমাণে ধৰ্স কৰিবলৈ সক্ষম হয় বুলি জনা গৈছে।

ৰোগ চিনাক্তকৰণৰ ক্ষেত্ৰত আক্ৰান্ত ৰোগীৰ অতীত বুৰঞ্জী, সাধাৰণতে কোন ঠাইৰ পৰা পৰিভ্ৰমণ কৰি আহিছে, বন্যজন্মৰ সৈতে সংস্পৰ্শ সম্পর্কে অধ্যয়ন আদিৰ ওপৰত যথোচিত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা উচিত। ৰোগ চিনাক্তকৰণৰ ক্ষেত্ৰত এই ভাইৰাছবিধৰ চিনাক্তকৰণত ধ্যান দিয়াটো নিতান্ত প্ৰয়োজন। আক্ৰান্ত ৰোগীৰ তেজৰ নমুনাত উক্ত ভাইৰাছৰ আৰ.এন.এ. চিনাক্তকৰণ, প্ৰতিদেহ (antibody) চিনাক্তকৰণ আদিয়ে ৰোগ চিনাক্তকৰণত যথেষ্টখনি সহায় কৰে। অন্যহাতেদি, আধুনিক পদ্ধতি যেনে কলাকৰ্ষণ পদ্ধতিৰ প্ৰয়োগ, পলিমাৰাইজড চেইন বিয়েকশ্বন (PCR), এলিছা (ELISA) আদিৰ দ্বাৰা এই ইব'লা ভাইৰাছক চিনাক্তকৰণ কৰাতো সন্তুষ্টিৰপৰ হৈছে। কিন্তু ৰোগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ বেছি

হ'লে এই ভাইরাচ চিনাক্ত হোরার পিছতো
ইয়াক প্রতিরোধ কৰাটো ইমান সহজসাধ্য
নহয়।

ইব'লা ভাইরাচ বোগ এবিধ অতিশয়
সংক্রামক বোগ। ইয়াক প্রতিরোধৰ ক্ষেত্ৰত
যথেষ্ট সতক থকাৰ লগতে সন্তৰপৰ সকলো
সুৰক্ষা ব্যবস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। মৃত
ৰোগীৰ তেজৰ নমুনা আদি সংগ্ৰহ কৰোঁতে
যথেষ্ট সারধানতা অৱলম্বন কৰাৰ লগতে
প্ৰকৃত সুৰক্ষা ব্যৱস্থা, যেনে পৰিশোধিত
ৰোধৰ হাত মোজা, মুখা, এপ্ৰ'ন আদি
ব্যৱহাৰ কৰাটো বাঞ্ছনীয়। যদিও ঠাই
বিশেষে পানীৰ সমস্যা থাকে, তথাপিও কিন্তু
এই বোগৰ ভাইৰাচৰ সংক্ৰমণৰ পৰা হাত
সাৰি থাকিবলৈ হ'লে হাত দুখন পৰিক্ষাৰ
কৰি ধোৱাৰ ওপৰত যথোচিত গুৰুত্ব প্ৰদান
কৰাটো নিতান্ত প্ৰয়োজনীয়। শৰদেহ
সৎকাৰৰ সময়ত পৰম্পৰাগত পদ্ধতি
প্ৰয়োগ কৰাতকৈ বিজ্ঞানসন্মত উপায়েৰে
শৰদেহ সৎকাৰ কৰাটো অন্য এক গুৰুত্বপূৰ্ণ
দিশ। অন্যহাতে সংক্ৰমণ ৰোধ কৰিবলৈ
আক্ৰান্ত ৰোগীক কিছুদিনৰ বাবে সুস্থ লোকৰ
পৰা আচুতীয়াকৈ ৰাখি নিৰীক্ষণত ৰাখিব
লাগে যিটোক চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ পৰিভাৰাত
কোৱা হয় quarantine। এনেবোৰ ব্যবস্থা
গ্ৰহণেৰে বোগৰ সংক্ৰমণ তথা প্ৰসাৰ
কিছুদূৰ হ'লেও ৰোধ কৰিব পৰা যায়।

এই কথা উনুকিয়াই থোৱা উচিত যে
আজিৰ তাৰিখলৈ ইব'লা বোগৰ কোনো
চিকিৎসা পদ্ধতি উভাবন হোৱা
নাই। তথাপিও কিন্তু বোগৰ লক্ষণৰ
ওপৰত ভিত্তি কৰি কিছু চিকিৎসা প্ৰদান কৰা
হয়। যেনে আক্ৰান্ত ৰোগীৰ শৰীৰৰ পানীভাগ
কমি যোৱাৰ হেতুকে তথা শৰীৰৰ বিভিন্ন
দৰীভূত লৱণ বিনষ্ট হোৱাৰ হেতুকে ৰোগীক
পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ পানী তথা চেলাইনৰ
যোগান ধৰা প্ৰয়োজন। তদুপৰি, ৰক্তক্ষৰণ
ৰোধ কৰিবলৈ প্ৰয়োজনীয় হোৱা দৰেৰ তথা
মাংসপেশী আদিৰ বিষৰ পৰা পৰিত্রাণ পাবৰ
বাবে বেদনানাশক দৰেৰ আদি প্ৰয়োগ কৰা
হয়। এই ভাইৰাচৰ সংক্ৰমণে যিহেতু
ৰোগীৰ দেহৰ বোগ প্রতিৰোধকাৰী ক্ষমতা
বিকল কৰি পেলায়, তেনেছ্লত আন
বেঞ্চেৰিয়া, ভেকুঁৰ আদিয়ে যাতে ৰোগীৰ
দেহত প্ৰেশ কৰি আন আনুষংগিক
আহুকালৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে, তাৰ বাবে
যথোচিত ব্যৱস্থা হাতত ল'ব
লাগে। অন্যহাতে এই বোগৰ কোনো
প্ৰতিষেধক ছিটাও আৱিষ্কাৰ হোৱা নাই
যদিও কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত ডি.এন.এ.
ভেকচিন, এডিন'ভাইৰাচ ভেকচিন আদি সুস্থ
মানুহৰ দেহত প্ৰয়োগেৰে দেহৰ বোগ
প্রতিৰোধকাৰী ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰি ইব'লা
ভাইৰাচৰ আক্ৰমণৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব

পাবি। কিন্তু এনে উপায়েরে দেহত রোগ প্রতিরোধকাৰী ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰিবলৈ অতি কমেও ছমাহ মান সময়ৰ প্ৰয়োজন হয়। শেহতীয়াকৈ আমেৰিকাৰ আগশাৰীৰ ঔষধ উৎপাদনকাৰী প্ৰতিষ্ঠান “মেপ ৱায়” এ পৰীক্ষামূলকভাৱে কিছু ঔষধ প্ৰস্তুত কৰি এই রোগ মহামাৰী ৰূপত দেখা দিয়া দেশসমূহলৈ বিনামূলীয়াকৈ প্ৰেৰণ কৰিছে যদিও ইয়াৰ ফলাফল কেনে হ'ব তাৰ বাবে হয়তো কিছুদিন বাট চাৰ লাগিব।

ইবংলা ভাইৰাছৰ সংক্ৰমণে সময়ে সময়ে সমগ্ৰ বিশ্বতে হৈ-ছৈ ৰ সৃষ্টি কৰি আহিছে। এইক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ স্থান অতি স্পৰ্শকাতৰ কিয়নো আফ্ৰিকা মহাদেশত এইৰোগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ ঘটা দেশসমূহত কৰ্মসূত্ৰে থকা ভাৰতীয় লোকৰ সংখ্যাই অধিক হোৱাৰ হেতুকে সেইসকল লোকৰ দেহত এই ভাইৰাছৰ উপস্থিতিৰ পূৰ্ণ সন্তোৱনা আছে। তেনেছলত উক্ত লোকসকলে স্বদেশলৈ প্ৰত্যার্থন কৰাৰ সময়তে শৰীৰত ইবংলা ভাইৰাছো কঢ়িয়াই লৈ অনাৰ আশংকা আছে। যদিহে আমাৰ দেশ তথা ভাৰত উপমহাদেশত এই রোগৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ ঘটে, তেনেহংলে ই কেনে এক অকল্পনীয় ভয়ঙ্কৰ পৰিবেশৰ সূচনা কৰিব তাক দোহৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। যিহেতু এইটো এটা অতি ভয়ঙ্কৰ মাৰাত্মক সংক্ৰামক

ৰোগ, তেনেছলত সন্ত্রাসবাদী সকলে ইয়াক জৈৱিক অস্ত্ৰ হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে বুলিও আতঙ্কৰ সৃষ্টি হৈছে। সেয়েহে আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ তথা স্বাস্থ্য মন্ত্ৰালয়ে এই রোগৰ ভাইৰাছ যাতে আফ্ৰিকা মহাদেশৰ পৰা ভাৰতীয় উপমহাদেশত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে সন্তোৱপৰ সকলো ব্যৱস্থা হাতত লোৱাতো অতিশয় প্ৰয়োজনীয়। এই রোগৰ ক্ষেত্ৰত জনস্বাস্থ্যৰ প্ৰতি দৃষ্টি ৰাখি সৰ্বসাধাৰণক এক আভাস দিবলৈ এতিয়াৰ পৰাই যথোচিত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা উচিত।